

Så blot endnu en gang til hr. Per Dalgaard: Der er jo altså den mulighed, at de, der bliver stillet for retten, er uskyldige. Det sker en gang imellem, og derfor er det, man har indrettet et retssamfund for at kunne sikre, at uskyldige ikke bliver dømt. Og det, der er Retsudvalgets opgave i Folketinget, er at diskutere: Hvordan bevarer vi en retssikkerhed, der gør, at vi har størst mulig sikkerhed for, at uskyldige ikke bliver dømt? Det er det, diskussionen står om i dag.

Der er Dansk Folkeparti og vi andre så uenige, men jeg har svært ved at forstå, hvis hr. Per Dalgaard mener, at vi slet ikke skulle diskutere retssikkerhed.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg synes ikke rigtig, jeg fik noget svar. Mit spørgsmål gik ud på: Hvordan definerer hr. Per Dalgaard retssikkerhed? Hvad er retssikkerhed for hr. Per Dalgaard?

Jeg har flere gange hørt hr. Per Dalgaard sige: Man kan jo bare lade være med at begå kriminalitet, man kan blive buret inde med det samme. Er det sådan, at hr. Per Dalgaard rent faktisk ikke mener, man skal have en forsvarsadvokat, der kan føre sagen, at han ikke mener, at man skal have en uafhængig dommer, at han ikke mener, at der skal være en objektiv anklagemyndighed? Hvor er Dansk Folkepartis opfattelse af retssikkerhed? Bare sådan et svar.

Kl. 12.05

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Omkring kriminelle og ofre og behandlingen i Retsudvalget: Selvfølgelig skal Retsudvalget tage sig af kriminalitetslovgivning som sådan, og derfor kommer jo både de kriminelle og ofrene ind i billedet. Men igen, jeg synes, at den vægt, der lægges på de kriminelles velbefindende, er enormt stor i forhold til de problemer, som ofrene kommer ud for. Det er min opfattelse af det.

Det kan godt være, den er forkert, og at det vender anderledes i fru Line Barfods hoved, men sådan vender det i hvert fald i mit hoved, og det synes jeg også vi kan fornemme i forbindelse med de samråd, forskellige ministre har været indkaldt til, hvor det egentlig er den kriminelle, som bekymrer voldsomt meget.

Til fru Anne Baastrup med hensyn til at definere retssikkerhed: Jamen altså retssikkerhed er

selvfølgelig, at folk bliver behandlet korrekt og anstændigt i de retssager, der nu finder sted. Og det vil sige, at de selvfølgelig skal have en forsvarsadvokat, og der skal være en anklager, som kan fremføre de synspunkter, som samfundet nu har i forhold til den, der har begået kriminalitet.

Og igen, selvfølgelig skal ingen dømmes, før vedkommende bliver dømt korrekt i en retssal, selvfølgelig ikke.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til hr. Per Dalgaard: De kriminelles velbefindende handler om, hvordan der skal være i fængslerne, og hvordan kriminalforsorgen skal være indrettet. Jeg bliver nødt til at stille hr. Per Dalgaard et meget enkelt spørgsmål: Hvornår er man kriminel? Kan vi ikke få svaret på det ganske klart og tydeligt?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Da vi havde Dommerforeningen til det der uformelle møde, blev der jo klart gjort opmærksom på, at der kunne være et problem, at der ville kunne ske fejl, i og med at man havde det særskilte, at dommerne skulle vurdere forsvarsadvokatens aktindsigt.

Vil hr. Per Dalgaard fastholde, at blot fordi politiet har en, der er mistænkt, som efterfølgende sigtes, skal han i hr. Per Dalgaards ordvalg defineres som kriminel, blot fordi han har været det forkerte sted på et forkert tidspunkt? Mener hr. Per Dalgaard ikke, at det skal dokumenteres, at det skal bevises?

Mener hr. Per Dalgaard ikke, at man skal tage en frygt fra dommernes side for, at der kan ske fejl, alvorligt? Det kan simpelt hen være helt, helt uskyldige mennesker, som bare har lagt sig ud med en civil agent, og som har en hemmelig fjende, og at det er denne fjendes oplysninger til politiet, der er grundlaget for afgørelsen. Har hr. Per Dalgaard ikke opfattelsen af, at det kan være, man måske skulle se på, at ikke uskyldige bliver dømt?

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Til fru Elisabeth Arnold: Hvornår er en person kriminel? Ja, en person er jo kriminel, når vedkommende bryder samfundets love, når vedkommende bryder de love, der er sat op for, hvordan et retssamfund skal fungere, både på den ene og den anden måde, færdseksloven